

[Voigt.]

rer oplysningerne i dagspressen i om, at en „regnbuehær“ på ca. 10.000 mennesker vil modsætte sig rømning af området.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Siden debatten her i tinget den 25. februar har forsvarsministeriet på embedsmandsplan drøftet spørgsmålet om nødvendig hjælp og bistand til beboerne med deres juridiske rådgiver. Det blev herunder af forsvarsministeriets specielt foreslået, at man fra ministeriets side tog kontakt med Københavns kommune for nærmere at undersøge mulighederne for anvendelse af en del af kollegiebyen Avedøre Holme som nyt opholdssted for de beboere, der ikke har andre muligheder for at skaffe sig en bolig.

Kollegiebyen, der består af i alt 6 landsbyer, udgør efter forsvarsministeriets opfattelse et fornuftigt alternativ til Christiania-beboernes nuværende livsform. Et flertal af beboerne har imidlertid afvist forslaget og har i stedet på et fællesmøde den 8. marts vedtaget at oprette en såkaldt „regnbuehær“, bestående af Christianias nuværende beboere og et større antal tilflyttere, som i fællesskab skal modsætte sig en tvangsmæssig udsættelse af beboerne.

Endelig kan jeg oplyse, at beboerne er indkaldt til et møde den 18. marts, hvor vi skal drøfte de ønsker, de måtte have i forbindelse med rømningen af Christiania.

Spørgsmålet om kommunens stilling til afvikling af Christiania har været drøftet den 1. og 5. marts. Af drøftelserne fremgik det, at en forlængelse af fristen for afvikling af Christiania ud over den 1. april 1976 kun vil blive accepteret af kommunen, hvis der mellem staten og denne indgås en skriftlig aftale med nøjere fastlæggelse af etapevis rømning af bygningerne i tiden indtil den 1. oktober 1976.

Efter at debatten i tinget den 25. februar syntes at vise, at der fortsat er et flertal for kravet om rømning af området i overensstemmelse med dagsordensvedtagelsen den 10. april 1975, betragter kommunen imidlertid sit tilbud som bortfaldet.

Voigt (FP):

Jeg takker ministeren for svaret. Det må jo erkendes, at det ikke er nemt at være forsvarsminister i dette land.

I begrundelsen for det spørgsmål, jeg har stillet, nævner jeg også, om ministeren vil kommentere, hvad han agter at gøre over for det problem, der hedder en „regnbuehær“, og som efter forlydender bliver af størrelsesordenen ca. 10.000 personer, hvem ved, måske mange flere. Jeg beder ministeren redegøre for, hvordan han ser på denne situation.

Derudover vil jeg gerne stille ministeren et tillægsspørgsmål, gående ud på, med hvilken begrundelse forsvarsministeriets embedsmænd har udsat licitationen af nedrivningen af bygningerne på Bådsmandsstrædes kaserne. Denne udsættelse er efter min opfattelse helt i strid med det dagsordensforslag, folketinget har vedtaget for snart et år siden, og det er unægtelig også i strid med den forhandling, som fandt sted her i salen den 25. februar. Af denne forhandling fremgik det jo helt krystalklart, at rømningen skulle sættes i gang i henhold til den vedtagelse, folketinget havde truffet ved dagsordensforslaget den 10. april i fjor.

Nu må vi simpelt hen have denne sag afsluttet derude, og jeg betragter det som helt givet, at ministeren nu går herop på talerstolen og siger, at selvfølgelig starter denne rømning den 1. april, hvis dette ting ikke vedtager noget andet, og det måtte guderne da forbyde.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Jeg kan ikke have nogen idé om, næppe nok en fornemmelse af, hvor mange der vil komme til at tilhøre „regnbuehæren“. Jeg vil heller ikke på forhånd tage nogen som helst stilling til, under hvilken form man kan komme til at snakke fornuft om en rømning af Christiania. Jeg har prøvet på konstant at appellere med, at uanset hvilken opfattelse man kan have af Christiania, så bliver man altså nødt til fornuftmæssigt at indrette sig på den situation, som folketinget har bestemt. Og jeg har stadig væk det håb, at den gode, sunde fornuft og fornuftige argumenter vil sejre i en sådan debat.

Jeg skal med hensyn til det, der har været fremme i aviserne omkring licitationen, blot sige, at der er intet af det, der er foretaget, der er i strid med eller i uoverensstemmelse med den folketingsbeslutning, som er det